2025/2441

10.12.2025.

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2025/2441

(2025. gada 26. novembris),

ar ko groza Regulu (ES) 2018/1806 attiecībā uz apturēšanas mehānisma pārskatīšanu

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 77. panta 2. punkta a) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ([1]),

tā kā:

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2018/1806 ([2]) ir uzskaitītas tās trešās valstis, kuru valstspiederīgajiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzai ("vīzas prasība"), un trešās valstis, kuru valstspiederīgie ir atbrīvoti no vīzas prasības, ja uzturēšanās nav ilgāka par 90 dienām jebkurā 180 dienu laikposmā ("atbrīvojums no vīzas prasības").

(2) Bezvīzu ceļošana sniedz ievērojamu labumu gan Savienībai, gan trešām valstīm. Ekonomiskās, sociālās un kultūras attiecības ar trešām valstīm rada labklājību un starptautiski popularizē Savienības kā brīvības, drošības un tiesiskuma telpas atvērto un brīvo būtību. Šajā ziņā Savienības kopējā vīzu politika ir stūrakmens tās sadarbībai ar trešām valstīm. Tajā pašā laikā mainīgais ģeopolitiskais konteksts ir radījis jaunas problēmas, kas saistītas ar bezvīzu ceļošanu. Lai novērstu minētās jaunās problēmas un arī plašāku neatbilstīgas migrācijas, sabiedriskās kārtības un drošības risku klāstu, ko rada Regulas (ES) 2018/1806 II pielikumā uzskaitītās trešās valstis ("no vīzas prasības atbrīvotas trešās valstis"), būtu jāstiprina un jāpadara efektīvāks mehānisms, ar ko no vīzas prasības atbrīvotu trešo valstu valstspiederīgajiem uz laiku aptur atbrīvojumu no vīzas prasības ("apturēšanas mehānisms").

(3) Apturēšanas mehānisma izmantošana būtu jāatvieglo, jo īpaši, paplašinot iespējamo apturēšanas pamatojumu klāstu tā iedarbināšanai, pielāgojot attiecīgos robežlielumus un procedūras un stiprinot Komisijas uzraudzības un ziņošanas pienākumus.

(4) Savienība ir noslēgusi vairākus nolīgumus par īstermiņa uzturēšanās vīzu režīma atcelšanu ar trešām valstīm, kas atbrīvotas no vīzas prasības, un nākotnē varētu noslēgt vēl citus šādus nolīgumus. Ja apturēšanas mehānisms tiek iedarbināts attiecībā uz trešo valsti, ar kuru Savienība ir noslēgusi šādu nolīgumu, tas būtu jāpiemēro, neskarot attiecīgos noteikumus par apturēšanas pamatojumiem un procedūrām, kas izklāstīti attiecīgajā nolīgumā. Attiecīgi, lai atbrīvojuma no vīzas prasības apturēšana saskaņā ar Savienības tiesību aktiem stātos spēkā atbilstīgi Savienības starptautiskajām saistībām, vienlaikus ar Padomes lēmumu ir jāaptur attiecīgā nolīguma piemērošana.

(5) Sakarā ar nepieciešamību nodrošināt Savienības tiesību aktiem un Savienības starptautiskajām saistībām atbilstošu tūlītēju un pienācīgu reakciju uz hibrīddraudiem, vajadzētu būt iespējai iedarbināt apturēšanas mehānismu, ja pastāv riski vai draudi dalībvalstu sabiedriskajai kārtībai vai iekšējai drošībai, kurus rada hibrīddraudi, piemēram, valsts atbalstīta migrantu instrumentalizācija, kā minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2024/1359 ([3]), un kuru mērķis ir destabilizēt vai graut sabiedrību un svarīgas institūcijas.

([1]) Eiropas Parlamenta 2025. gada 7. oktobra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un padomes 2025. gada 17. novembra lēmums.

([2]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1806 (2018. gada 14. novembris), ar ko izveido to trešo valstu sarakstu, kuru valstspiederīgajiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām, kā arī to trešo valstu sarakstu, uz kuru valstspiederīgajiem minētā prasība neattiecas (OV L 303, 28.11.2018., 39. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1806/oj).

([3]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/1359 (2024. gada 14. maijs), ar ko risina krīzes un nepārvaramas varas situācijas migrācijas un patvēruma jomā un groza Regulu (ES) 2021/1147 (OV L, 2024/1359, 22.5.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1359/oj).

(6) Ir ļoti svarīgi, lai būtu iespējams pilnībā uzticēties tādiem ceļošanas, identitātes un izcelsmes dokumentiem, ko izdevušas no vīzas prasības atbrīvotas trešās valstis. Tāpat ir ļoti svarīgi, lai šādi dokumenti nebūtu viegli viltojami vai falsificējami. Tā kā sistēmiski trūkumi no vīzas prasības atbrīvotu trešo valstu dokumentu drošības tiesību aktos vai procedūrās varētu radīt riskus vai draudus dalībvalstu sabiedriskajai kārtībai vai iekšējai drošībai, vajadzētu būt iespējai iedarbināt apturēšanas mehānismu uz minētā pamata.

(7) Ieguldītājiem paredzētas pilsonības shēmas, ko izmanto no vīzas prasības atbrīvotas trešās valstis, ļauj trešo valstu valstspiederīgajiem, uz kuriem citādi attiektos vīzas prasība, ceļot uz Savienību bez vīzas. Saskaņā ar ieguldītājiem paredzētu pilsonības shēmu pilsonību personai piešķir apmaiņā pret iepriekš noteiktiem maksājumiem vai ieguldījumiem, lai gan minētajai personai nav nekādas patiesas saiknes ar attiecīgo trešo valsti. Lai arī Savienība ievēro suverēnu valstu tiesības lemt par savām naturalizācijas procedūrām, no vīzas prasības atbrīvotām trešām valstīm nevajadzētu ļaut izmantot bezvīzu piekļuvi Savienībai kā instrumentu, ar ko piesaistīt individuālus ieguldījumus apmaiņā pret pilsonību. Turklāt visaptverošu drošības pārbaužu, kontroles procedūru un pienācīgas rūpības trūkums šādās trešās valstīs attiecībā uz ieguldītājiem paredzētām pilsonības shēmām rada vairākus nopietnus drošības riskus Savienības iedzīvotājiem, piemēram, tādus, kas izriet no nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un korupcijas. Lai novērstu to, ka bezvīzu piekļuvi Savienībai izmanto minētajam nolūkam, vajadzētu būt iespējai apturēt tādas trešās valsts atbrīvojumu no vīzas prasības, kura izvēlas izmantot ieguldītājiem paredzētas pilsonības shēmas, saskaņā ar kurām pilsonību personai piešķir bez nekādas patiesas saiknes ar minēto trešo valsti.

(8) No vīzas prasības atbrīvotas trešās valsts vīzu politika, kas nav saskaņota ar Savienības vīzu politiku attiecībā uz to trešo valstu sarakstu, kuras atbrīvotas no vīzas prasības, varētu izraisīt neatbilstīgu migrāciju uz Savienību, jo īpaši, ja attiecīgā trešā valsts atrodas ģeogrāfiski tuvu Savienībai. Tāpēc vajadzētu būt iespējai iedarbināt apturēšanas mehānismu tad, ja Komisija pēc novērtējuma secina, ka šāda trešās valsts vīzu politikas nesaskaņotība varētu būtiski palielināt to citu trešo valstu valstspiederīgo skaitu, kuri likumīgi ierodas minētās trešās valsts teritorijā un pēc tam neatbilstīgi ieceļo dalībvalstu teritorijā.

(9) Regulā (ES) 2018/1806 ir noteiktas trešās valstis, uz kuru valstspiederīgajiem vīzas prasība attiecas vai kuri no tās atbrīvoti. Daži kritēriji, kas izmantoti, lai novērtētu atbrīvojuma no vīzas prasības piešķiršanas piemērotību, ir atspoguļoti apturēšanas pamatojumos citos minētās regulas noteikumos, tādējādi nodrošinot saikni starp kritērijiem atbrīvojuma no vīzas prasības piešķiršanai un apturēšanas pamatojumiem. Tāpēc apturēšanas mehānismā, kas pārskatīts ar šo regulu, būtu jāparedz arī iespēja apturēt atbrīvojumu no vīzas prasības, ja Savienības ārējās attiecības ar trešo valsti, kas atbrīvota no vīzas prasības, ir pasliktinājušās, ko izraisījuši nopietni Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtos noteikto principu pārkāpumi, smagi pamatbrīvību vai no starptautiskajām cilvēktiesībām vai starptautiskajām humanitārajām tiesībām izrietošo saistību pārkāpumi, nopietni starptautisko tiesību un starptautisko tiesisko standartu pārkāpumi, starptautisko tiesu spriedumu un nolēmumu neievērošana vai naidīgas darbības pret Savienību vai dalībvalstīm ar mērķi destabilizēt vai graut sabiedrību vai iestādes, kas ir svarīgas Savienības vai dalībvalstu sabiedriskajai kārtībai un iekšējai drošībai. Šādas naidīgas darbības varētu izrietēt no ārvalstu iejaukšanās politiskajos procesos, ekonomiskās piespiešanas, kiberoperācijām, ekonomiskās spiegošanas vai kritiskās infrastruktūras sabotāžas. Turklāt, ņemot vērā to, ka tiks ietekmētas Savienības ārējās attiecības kopumā, apturēšanas mehānisma iedarbināšanai pēc tam, kad notikusi apspriešanās ar dalībvalstīm, pamatojoties uz Savienības ārējo attiecību pasliktināšanos ar trešo valsti, kas atbrīvota no vīzas prasības, vajadzētu būt ekskluzīvai Komisijas prerogatīvai. Turklāt, ja Komisija apsver iespēju apturēt atbrīvojumu no vīzas prasības minētā pamatojuma dēļ, tai savā novērtējumā būtu jāņem vērā apturēšanas iespējamā ietekme uz attiecīgās trešās valsts valstspiederīgajiem.

(10) Nolīgumos par īstermiņa uzturēšanās vīzu režīma atcelšanu, kuri noslēgti ar trešām valstīm, kas atbrīvotas no vīzas prasības, varētu iekļaut apturēšanas pamatojumus, kuri atšķiras no tiem, kas izklāstīti apturēšanas mehānismā. Līdz ar to vajadzētu būt arī iespējai apturēšanas mehānismu iedarbināt ar minētajiem pamatojumiem. Tomēr īstermiņa uzturēšanās vīzu režīma atcelšanas nolīgumos izklāstīto apturēšanas pamatojumu izmantošana būtu jāattiecina tikai uz minēto nolīgumu piemērošanas jomu.

(11) Komisijai būtu katrā gadījumā atsevišķi jāizvērtē robežlielumi apturēšanas mehānisma iedarbināšanai, ja būtiski palielinās to no vīzas prasības atbrīvotas trešās valsts valstspiederīgo skaits, kuriem atteikta ieceļošana dalībvalsts teritorijā vai par kuriem konstatēts, ka viņi uzturas dalībvalsts teritorijā bez tiesībām to darīt, no vīzas prasības atbrīvotas trešās valsts valstspiederīgo patvēruma pieteikumu skaits, attiecībā uz kuru patvēruma atzīšanas līmenis ir zems, vai smagu noziedzīgu nodarījumu skaits, kas saistīti ar tādas trešās valsts valstspiederīgajiem, kura atbrīvota no vīzas prasības. Jo īpaši, Komisijai būtu jāspēj novērtēt, vai dalībvalstu paziņotajos gadījumos vai pamatojoties uz Komisijas pašas veikto analīzi pastāv īpaši apstākļi, kas pamatotu zemāku vai augstāku robežlielumu piemērošanu nekā tie, kas norādīti Regulas (ES) 2018/1806 attiecīgajos noteikumos. Savā novērtējumā Komisijai cita starpā būtu jāņem vērā dalībvalstu ārējo robežu neatļautas šķērsošanas gadījumu skaits, nepamatotu patvēruma pieteikumu skaits vai tādu noziedzīgu nodarījumu skaits, kas saistīti ar tādas trešās valsts valstspiederīgajiem, kura atbrīvota no vīzas prasības, proporcionāli skarto dalībvalstu skaitam un lielumam un šo rādītāju ietekme uz kopējo migrācijas situāciju, patvēruma sistēmu darbību vai iekšējo drošību skartajās dalībvalstīs. Komisijai būtu arī jāņem vērā darbības, ko attiecīgā trešā valsts veikusi, lai situāciju labotu. Komisijai pirms attiecīgā tiesību akta pieņemšanas būtu rūpīgi jāizvērtē atbrīvojuma no vīzas prasības apturēšanas nepieciešamība, proporcionalitāte un sekas.

(12) Paziņojot Komisijai par apstākļiem, kas varētu atbilst apturēšanas pamatojumam, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai ņemt vērā atsauces laikposmus, kas ir garāki par diviem mēnešiem, lai identificētu ne tikai pēkšņas izmaiņas attiecīgajā situācijā, bet arī ilgāka termiņa (līdz 12 mēnešiem) tendences, kas varētu pamatot apturēšanas mehānisma iedarbināšanu.

(13) Kad Komisija to uzskata par vajadzīgu vai pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes pieprasījuma, tai būtu jāziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par rezultātiem, kas gūti, sistemātiski uzraugot atbrīvojumu no vīzas prasības saistībā ar visām no vīzas prasības atbrīvotām trešām valstīm, cita starpā pamatojoties uz datiem no Savienības informācijas sistēmām, piemēram, no ieceļošanas/izceļošanas sistēmas, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/2226 ([4]), un no Eiropas ceļošanas informācijas un atļauju sistēmas, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/1240 ([5]), kā arī datiem no Savienības struktūrām birojiem un aģentūrām. Šādos ziņojumos galvenā uzmanība būtu jāpievērš tām no vīzas prasības atbrīvotām trešām valstīm, kas saskaņā ar Komisijas analīzi vairs neatbilst tiem kritērijiem atbrīvojuma no vīzas prasības piešķiršanai saskaņā ar Regulu (ES) 2018/1806, kuri ir būtiski apturēšanas pamatojumiem, vai tām no vīzas prasības atbrīvotām trešām valstīm, kas rada īpašas problēmas, kuras, ja tās netiks risinātas, varētu izraisīt apturēšanas mehānisma iedarbināšanu. Jo īpaši ir lietderīgi, ka Komisijai apsver iespēju ziņot par trešām valstīm, kuras no jauna ir iekļautas Regulas (ES) 2018/1806 II pielikumā, bet vēl nav iesaistījušās dialogā ar Savienību par vīzu režīma liberalizāciju, ja Komisija to uzskata par vajadzīgu un jo īpaši pirmajos gados pēc tam, kad stājies spēkā tiesību akts, kurā paredzēts atbrīvojums no vīzas prasības šādai trešajai valstij.

(14) Ja apturēšanas mehānisms tiek iedarbināts, pamatojoties uz to, ka no vīzas prasības atbrīvota trešā valsts, ar kuru ir sekmīgi noslēgts dialogs par vīzu režīma liberalizāciju, nav ievērojusi konkrētas prasības ārējo attiecību vai pamattiesību jomā, kas tika izmantotas, lai novērtētu, vai ir piemēroti tās valstspiederīgajiem piešķirt atbrīvojumu no vīzas prasības, vai arī pamatojoties uz to, ka ir pasliktinājušās Savienības ārējās attiecības ar minēto no vīzas prasības atbrīvotu trešo valsti, Komisijai būtu jādod priekšroka mērķtiecīgai pieejai. Saskaņā ar šādu pieeju Komisijai apturēšana būtu vispirms un galvenokārt jāpiemēro personām, kas ieņem atbildīgus amatus, piemēram, minētās trešās valsts oficiālo delegāciju locekļiem, minētās trešās valsts vietējās, reģionālās un valsts valdības locekļiem, minētās trešās valsts parlamenta deputātiem vai minētās trešās valsts augsta līmeņa valsts vai militārām amatpersonām, tādējādi līdz minimumam samazinot negatīvās sekas minētās trešās valsts iedzīvotājiem kopumā. Komisijai būtu pastāvīgi jāuzrauga, vai apturēšanas mehānisma iedarbināšana ir sasniegusi paredzēto rezultātu, un par to regulāri jāziņo Eiropas Parlamentam un Padomei.

([4]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/2226 (2017. gada 30. novembris), ar ko izveido ieceļošanas/izceļošanas sistēmu (IIS), lai reģistrētu to trešo valstu valstspiederīgo ieceļošanas un izceļošanas datus un ieceļošanas atteikumu datus, kuri šķērso dalībvalstu ārējās robežas, un ar ko paredz nosacījumus piekļuvei IIS tiesībaizsardzības nolūkos, un ar ko groza Konvenciju, ar ko īsteno Šengenas nolīgumu, un Regulas (EK) Nr. 767/2008 un (ES) Nr. 1077/2011 (OV L 327, 9.12.2017., 20. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/2226/oj).

([5]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1240 (2018. gada 12. septembris), ar ko izveido Eiropas ceļošanas informācijas un atļauju sistēmu (*ETIAS*) un groza Regulas (ES) Nr. 1077/2011, (ES) Nr. 515/2014, (ES) 2016/399, (ES) 2016/1624 un (ES) 2017/2226 (OV L 236, 19.9.2018., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1240/oj).

(15) Ja lēmums uz laiku apturēt atbrīvojumu no vīzas prasības ir pieņemts, pamatojoties uz to, ka no vīzas prasības atbrīvota trešā valsts, ar kuru ir sekmīgi noslēgts dialogs par vīzu režīma liberalizāciju, nav ievērojusi konkrētās prasības ārējo attiecību vai pamattiesību jomā, kas tika izmantotas, lai novērtētu, vai ir piemēroti piešķirt atbrīvojumu no vīzas prasības, vai arī pamatojoties uz to, ka ir pasliktinājušās Savienības ārējās attiecības ar minēto no vīzas prasības atbrīvoto trešo valsti, un minētais lēmums ir vērsts uz atbildīgos amatos esošo minētās trešās valsts valstspiederīgo kategorijām, dalībvalstīm būtu jāveic visi vajadzīgie pasākumi, lai neparedzētu izņēmumus no pagaidu vīzas prasības visā pagaidu apturēšanas laikā.

(16) Ja Komisija, pamatojoties uz savu analīzi vai pēc dalībvalsts paziņojuma, apsver iespēju apturēt atbrīvojumu no vīzas prasības, tai savā novērtējumā būtu jāņem vērā apturēšanas ietekme uz pilsonisko sabiedrību attiecīgajā trešā valstī, jo īpaši, ja cilvēktiesību situācija minētajā trešā valstī ir pasliktinājusies.

(17) Ja ir pieņemts lēmums uz laiku apturēt atbrīvojumu no vīzas prasības attiecībā uz trešo valsti, būtu jāparedz atbilstošs laiks ciešākam dialogam starp Komisiju un attiecīgo trešo valsti, kura mērķis ir novērst apstākļus, kuru dēļ apturēšana tika veikta. Šajā nolūkā ar Komisijas īstenošanas aktu pieņemtās pagaidu apturēšanas ilgumam vajadzētu būt 12 mēnešiem ar iespēju to pagarināt vēl par 24 mēnešiem, izmantojot deleģēto aktu. Pieņemot šādu deleģēto aktu, ir svarīgi, lai Komisija sīki izskaidrotu ciešāka dialoga ar attiecīgo trešo valsti rezultātus, minētās trešās valsts un attiecīgo dalībvalstu pieņemtos pasākumus un iemeslus, kāpēc tiek uzskatīts, ka pagaidu apturēšanu izraisījušie apstākļi nav novērsti. Ja līdz deleģētā akta piemērošanas termiņa beigām nav rasts risinājums un Komisija iesniedz leģislatīvā akta priekšlikumu, lai pārceltu atsauci uz attiecīgo trešo valsti no Regulas (ES) 2018/1806 II pielikuma uz I pielikumu, Komisijai būtu jāpieņem deleģētais akts, ar ko pagaidu apturēšanu pagarina līdz brīdim, kad stājas spēkā pieņemtais leģislatīvais priekšlikums. Tomēr minētajam pagarinājumam nevajadzētu būt ilgākam par 24 mēnešiem.

(18) Ja īstenošanas akts, ar ko uz laiku aptur atbrīvojumu no vīzas prasības trešās valsts valstspiederīgajiem, tiek pieņemts, pamatojoties uz to, ka minētā trešā valsts, kuras valstspiederīgie vīzu režīma liberalizācijas dialoga sekmīgas noslēgšanas rezultātā ir atbrīvoti no vīzas prasības, nav ievērojusi konkrētās prasības ārējo attiecību vai pamattiesību jomā, kas tika izmantotas, lai novērtētu, vai ir piemēroti piešķirt tās valstspiederīgajiem atbrīvojumu no vīzas prasības, vai arī pamatojoties uz to, ka ir pasliktinājušās Savienības ārējās attiecības ar minēto trešo valsti, un minētie apstākļi saglabājas, Komisijai vajadzētu būt iespējai lemt, ka deleģētais akts, ar ko pagarina apturēšanu, attiecas tikai uz konkrētām trešās valsts valstspiederīgo kategorijām, ņemot vērā konkrētā gadījuma īpašos apstākļus un proporcionalitātes principu. Ja līdz minētā deleģētā akta piemērošanas termiņa beigām nav rasts risinājums, Komisijai būtu atkārtoti jāizvērtē situācija un tai vajadzētu būt iespējai lemt par apturēšanas turpmāku pagarināšanu, pieņemot vēl vienu deleģēto aktu, ko piemēro izraudzītām trešo valstu valstspiederīgo kategorijām.

(19) Pienācīgi pamatotos gadījumos, kad tas nepieciešams situācijas steidzamības dēļ, piemēram, lai novērstu trešo valstu valstspiederīgo masveida pieplūdumu, kuri neatbilstīgi ierodas dalībvalstu teritorijā, vai nopietnu kaitējumu dalībvalstu sabiedriskajai kārtībai vai iekšējai drošībai, komitejas, kura izveidota, ievērojot Regulu (ES) 2018/1806, lai palīdzētu Komisijai, priekšsēdētājam būtu jāapsver iespēja saīsināt minētās komitejas sanāksmes sasaukšanas termiņu un izmantot rakstisko procedūru, kā paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 182/2011 ([6]), jo tas ļautu minētajai komitejai sniegt atzinumu ātrāk, nekā tas būtu pretējā gadījumā.

(20) Atbrīvojuma no vīzas prasības pagaidu apturēšana būtu jāatceļ ikreiz, kad apstākļi, kas apturēšanu izraisījuši, tiek novērsti pirms apturēšanas laikposma beigām. Šajā nolūkā Komisijai būtu jāpieņem īstenošanas akts pirms apturēšanas laikposma beigām, ja minētais laikposms ir noteikts īstenošanas aktā vai deleģētajā aktā, pirms apturēšanas laikposma beigām, ja minētais laikposms ir noteikts deleģētajā aktā.

([6]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

(21) Šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuru īstenošanā Īrija nepiedalās saskaņā ar Padomes Lēmumu 2002/192/EK ([7]), tādēļ Īrija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā un Īrijai šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro.

(22) Attiecībā uz Islandi un Norvēģiju – saskaņā ar Nolīgumu starp Eiropas Savienības Padomi un Islandes Republiku un Norvēģijas Karalisti par šo valstu asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā šī regula ir to Šengenas *acquis* ([8]) noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Padomes Lēmuma 1999/437/EK ([9]) 1. panta B un C punktā.

(23) Attiecībā uz Šveici – saskaņā ar Nolīgumu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā, šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana ([10]), kuri attiecas uz jomu, kas minēta Padomes Lēmuma 1999/437/EK 1. panta B un C punktā, tos lasot saistībā ar Padomes Lēmuma 2008/146/EK 3. pantu ([11]).

(24) Attiecībā uz Lihtenšteinu – saskaņā ar Protokolu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanos Nolīgumam starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā ([12]), šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Padomes Lēmuma 1999/437/EK 1. panta B un C punktā, to lasot saistībā ar Padomes Lēmuma 2011/350/ES ([13]) 3. pantu.

(25) Attiecībā uz Kipru – šī regula ir akts, kas pilnveido Šengenas *acquis*, vai ir kā citādi saistīts ar to, kā noteikts 2003. gada Pievienošanās akta 3. panta 1. punktā,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (ES) 2018/1806 groza šādi:

1) regulas 8. pantu aizstāj ar šādu:

"*8. pants*

1. Atkāpjoties no 4. panta, atbrīvojumu no vīzas prasības attiecībā uz II pielikumā uzskaitītas trešās valsts valstspiederīgajiem saskaņā ar 8.a līdz 8.f pantā izklāstītajiem nosacījumiem un procedūrām uz laiku var apturēt, pamatojoties uz attiecīgiem un objektīviem datiem ("apturēšanas mehānisms").

([7]) Padomes Lēmums 2002/192/EK (2002. gada 28. februāris) par Īrijas lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā (OV L 64, 7.3.2002., 20. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2002/192/oj).

([8]) OV L 176, 10.7.1999., 36. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1999/439(1)/oj.

([9]) Padomes Lēmums 1999/437/EK (1999. gada 17. maijs) par dažiem pasākumiem, lai piemērotu Eiropas Savienības Padomes, Islandes Republikas un Norvēģijas Karalistes Nolīgumu par abu minēto valstu iesaistīšanos Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un izstrādē (OV L 176, 10.7.1999., 31. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/1999/437/oj).

([10]) OV L 53, 27.2.2008., 52. lpp.

([11]) Padomes Lēmums 2008/146/EK (2008. gada 28. janvāris) par to, lai Eiropas Kopienas vārdā noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā (OV L 53, 27.2.2008., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2008/146/oj).

([12]) OV L 160, 18.6.2011., 21. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/prot/2011/350/oj.

([13]) Padomes Lēmums 2011/350/ES (2011. gada 7. marts) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Protokolu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanos Nolīgumam starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā saistībā ar kontroles atcelšanu pie iekšējām robežām un personu pārvietošanos (OV L 160, 18.6.2011., 19. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2011/350/oj).

Apturēšanas mehānismu var iedarbināt ar paziņojumu, ko dalībvalsts sniedz Komisijai saskaņā ar 8.b pantu, vai pamatojoties uz analīzi, kuru Komisija veic saskaņā ar 8.c pantu.

2. Ja ir noslēgts nolīgums par īstermiņa uzturēšanās vīzu režīma atcelšanu starp Savienību un kādu no II pielikumā uzskaitītām trešām valstīm, piemēro šīs regulas 8.a, 8.e un 8.f panta noteikumus, neskarot attiecīgos noteikumus par apturēšanas pamatojumiem un procedūrām, kas izklāstīti minētajā nolīgumā.";

2) iekļauj šādus pantus:

"*8.a pants*

1. Apturēšanas mehānismu var iedarbināt, pamatojoties uz kādu no šādiem pamatojumiem:

a) ir būtiski palielinājies tādu II pielikumā uzskaitītas trešās valsts valstspiederīgo skaits, kuriem ir atteikta ieceļošana dalībvalsts teritorijā vai par kuriem ir noskaidrots, ka tie bez attiecīgām tiesībām uzturas dalībvalsts teritorijā;

b) ir būtiski palielinājies tādu II pielikumā uzskaitītas trešās valsts valstspiederīgo patvēruma pieteikumu skaits, kurai ir zems patvēruma atzīšanas līmenis;

c) ir samazinājusies sadarbība atpakaļuzņemšanas jomā ar II pielikumā uzskaitītu trešo valsti vai citi nesadarbošanās gadījumi atpakaļuzņemšanas jomā;

d) pastāv tāds būtisks risks vai tiešs apdraudējums dalībvalstu sabiedriskajai kārtībai vai iekšējai drošībai saistībā ar kādu no II pielikumā uzskaitītām trešām valstīm, jo īpaši, ja tas izriet no kāda no turpmāk minētajiem faktoriem:

i) ir būtiski palielinājies tādu smagu noziedzīgu nodarījumu skaits, kuri ir saistīti ar minētās trešās valsts valstspiederīgajiem, un tas tiek pamatots ar objektīvu, konkrētu un būtisku informāciju un datiem, ko sniegušas kompetentās iestādes;

ii) pastāv hibrīddraudi;

iii) pastāv sistēmiski trūkumi dokumentu drošības tiesību aktos vai procedūrās;

e) regulas II pielikumā uzskaitīta trešā valsts izmanto ieguldītājiem paredzētu pilsonības shēmu, saskaņā ar kuru pilsonību personai piešķir apmaiņā pret iepriekš noteiktiem maksājumiem vai ieguldījumiem, lai gan minētajai personai nav nekādas patiesas saiknes ar minēto trešo valsti;

f) regulas II pielikumā uzskaitītas trešās valsts vīzu politika nav saskaņota ar Savienības vīzu politiku, un tas, sevišķi tādēļ, ka minētā trešā valsts ģeogrāfiski atrodas tuvu Savienībai, varētu ievērojami palielināt citu trešo valstu valstspiederīgo skaitu, kuri neatbilstīgi ieceļo dalībvalstu teritorijā pēc tam, kad ir uzturējušies minētās trešās valsts teritorijā vai šķērsojuši to;

g) attiecībā uz II pielikumā uzskaitītām trešām valstīm, ja ir sekmīgi noslēgts dialogs par vīzu režīma liberalizāciju, – šādas trešās valsts neatbilstība konkrētām prasībām, kuru pamatā ir 1. pants un kuras tika izmantotas, lai novērtētu, cik atbilstoši ir tās valstspiederīgajiem piešķirt atbrīvojumu no vīzas prasības;

h) Savienības ārējo attiecību ar kādu no II pielikumā uzskaitītām trešām valstīm pasliktināšanās, ko izraisījuši:

i) minētās trešās valsts pieļauti Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtos izklāstīto principu nopietni pārkāpumi;

ii) minētās trešās valsts pieļauti pamatbrīvību vai no starptautiskajām cilvēktiesībām vai starptautiskajām humanitārajām tiesībām izrietošu saistību smagi pārkāpumi;

iii) minētās trešās valsts pieļauti starptautisko tiesību un starptautisko tiesisko standartu nopietni pārkāpumi;

iv) minētās trešās valsts pieļauta starptautisko tiesu spriedumu un nolēmumu neievērošana; vai

v) minētās trešās valsts veiktas naidīgas darbības pret Savienību vai dalībvalstīm ar mērķi destabilizēt vai apdraudēt sabiedrību vai iestādes, kas ir būtiskas Savienības vai dalībvalstu sabiedriskajai kārtībai un iekšējai drošībai;

i) jebkurš cits apturēšanas pamatojums, kas paredzēts nolīgumā par īstermiņa uzturēšanās vīzu režīma atcelšanu starp Savienību un kādu no II pielikumā uzskaitītām trešām valstīm, nepārsniedzot attiecīgā nolīguma piemērošanas jomu.

2. Šā panta 1. punkta a) un b) apakšpunkta, d) apakšpunkta i) punkta un 4. punkta izpratnē būtisks palielinājums ir palielinājums, kas pārsniedz 30 % robežlielumu, ja vien Komisija, pamatojoties uz savu pārbaudi, kas veikta, ievērojot 8. b panta 5. punktu, vai savu analīzi, kā minēts 8.c panta 2. punktā, nesecina, ka konkrētajā gadījumā ir piemērojams citāds robežlieluma palielinājums. Komisija pienācīgi pamato jebkādu šādu secinājumu.

Līdz 2028. gada 31. decembrim Komisija izvērtē, kā ir ieviests pirmajā daļā noteiktais robežlielums, un minētā novērtējuma rezultātus iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei. Novērtējumā īpašu uzmanību pievērš tam, vai robežlielums ir būtisks apturēšanas mehānisma vajadzībām.

3. Šā panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē zems patvēruma atzīšanas līmenis ir patvēruma pieteikumu atzīšanas līmenis, kas ir mazāks par 20 %, ja vien Komisija, pamatojoties uz pārbaudi, ko tā veikusi, ievērojot 8.b panta 5. punktu, vai tās analīzi, kā minēts 8.c panta 2. punktā, nesecina, ka konkrētajā gadījumā ir piemērojams citāds atzīšanas līmenis. Komisija pienācīgi pamato jebkādu šādu secinājumu.

4. Šā panta 1. punkta c) apakšpunktā ar sadarbības samazinājumu atpakaļuzņemšanas jomā ar II pielikumā uzskaitītu trešo valsti saprot tādu atpakaļuzņemšanas pieteikumu noraidījumu rādītāja būtisku palielinājumu, kas pamatots ar adekvātiem datiem un ko dalībvalsts iesniegusi minētajai trešai valstij attiecībā uz saviem valstspiederīgajiem vai, ja atpakaļuzņemšanas nolīgumā, kas noslēgts starp Savienību vai attiecīgo dalībvalsti un minēto trešo valsti, tā ir paredzēts, – attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri šķērsojuši minēto trešo valsti.

5. Šā panta 1. punkta c) apakšpunktā par citiem nesadarbošanās gadījumiem atpakaļuzņemšanas jomā var uzskatīt šādus:

a) atpakaļuzņemšanas pieteikumi tiek noraidīti vai netiek laikus izskatīti, tostarp, nepalīdzot identificēt trešo valstu valstspiederīgos, par kuriem dalībvalsts ir iesniegusi atpakaļuzņemšanas pieteikumus, vai citādi radot pastāvīgus praktiskus šķēršļus atpakaļuzņemšanas lēmumu izpildei;

b) atpakaļuzņemšanas nolīgumā ar II pielikumā uzskaitītu trešo valsti noteiktajos termiņos laikus netiek izdoti ceļošanas dokumenti trešo valstu valstspiederīgo atgriešanās vajadzībām vai tiek atteikts atzīt Eiropas ceļošanas dokumentus, kas izdoti pēc šādā atpakaļuzņemšanas nolīgumā noteikto termiņu beigām;

c) tiek izbeigts vai apturēts atpakaļuzņemšanas nolīgums, kas noslēgts starp Savienību un II pielikumā uzskaitītu trešo valsti.

8.b pants

1. Dalībvalsts var paziņot Komisijai, ja 2 līdz 12 mēnešu laikā salīdzinājumā ar to pašu laikposmu iepriekšējā gadā vai pēdējiem diviem mēnešiem pirms dienas, kad piemēro atbrīvojumu no vīzas prasības II pielikumā uzskaitīto trešo valstu valstspiederīgajiem, attiecībā uz minēto dalībvalsti pastāv viens vai vairāki apstākļi, kas atbilst 8.a panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā un d) apakšpunkta i) punktā izklāstītajiem apturēšanas pamatojumiem.

2. Dalībvalsts var paziņot Komisijai par vienu vai vairākiem apstākļiem, kas atbilst 8.a panta 1. punkta d) apakšpunkta ii) un iii) punktā un e), f) un i) apakšpunktā izklāstītajiem apturēšanas pamatojumiem.

3. Šā panta 1. un 2. punktā minētajos paziņojumos norāda iemeslus, kas ir to pamatā. Atbilstošā gadījumā šādos paziņojumos iekļauj attiecīgus datus un statistiku, kā arī detalizētu paskaidrojumu par pagaidu pasākumiem, ko attiecīgā dalībvalsts ir veikusi, lai labotu apstākļus, kuru dēļ sniegts paziņojums. Savā paziņojumā dalībvalsts var norādīt attiecīgās trešās valsts valstspiederīgo kategorijas, uz kurām attiecināms īstenošanas akts, kas pieņemts saskaņā ar 8.e panta 1. punktu, sīki izklāstot šādas rīcības iemeslus.

4. Komisija nekavējoties informē Eiropas Parlamentu un Padomi par ikvienu šādu paziņojumu, kas saņemts, ievērojot 1. vai 2. punktu.

5. Komisija nekavējoties pārbauda ikvienu saskaņā ar šā panta 1. vai 2. punktu sniegto paziņojumu, ņemot vērā:

a) vai pastāv kāds no apstākļiem, kas atbilst 8.a panta 1. punkta a), b), c), d), e), f) vai i) apakšpunktā minētajiem apturēšanas pamatojumiem;

b) to dalībvalstu skaitu, kuras ietekmējis kāds no minētajiem apstākļiem;

c) šo apstākļu vispārējo ietekmi uz migrācijas situāciju Savienībā – šāda ietekme izriet no dalībvalstu sniegtiem vai Komisijai pieejamiem datiem;

d) Eiropas robežu un krasta apsardzes, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2019/1896 (*), Eiropas Savienības Patvēruma aģentūras, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2021/2303 (**), Eiropas Savienības Aģentūras tiesībaizsardzības sadarbībai (Eiropola), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/794 (***), vai jebkuras citas attiecīgas Savienības iestādes, struktūras, biroja vai aģentūras vai starptautiskās organizācijas sagatavotos ziņojumus, ja tie ir nepieciešami tādu apstākļu dēļ, kas radušies konkrētajā gadījumā;

e) jebkādu informāciju, ko attiecīgā dalībvalsts ir sniegusi savā paziņojumā saistībā ar iespējamiem pasākumiem saskaņā ar 8.e panta 1. punktu;

f) vispārējo sabiedriskās kārtības un iekšējās drošības jautājumu, apspriežoties ar attiecīgo dalībvalsti.

6. Veicot pārbaudi saskaņā ar 5. punktu, Komisija novērtē atbrīvojuma no vīzas prasības apturēšanas nepieciešamību, proporcionalitāti un sekas.

7. Komisija informē Eiropas Parlamentu un Padomi par veiktās izskatīšanas rezultātiem, ievērojot 5. punktu.

8.c pants

1. Komisija regulāri uzrauga, vai pastāv apstākļi, kas atbilst 8.a panta 1. punktā izklāstītajiem apturēšanas pamatojumiem.

Jo īpaši Komisija arī uzrauga, vai II pielikumā uzskaitītās trešās valstis pēc tam, kad ir sekmīgi noslēgts dialogs ar Savienību par vīzu režīma liberalizāciju, joprojām atbilst konkrētām prasībām, kuru pamatā ir 1. pants un kuras tika izmantotas, lai novērtētu, cik atbilstīgi ir to valstspiederīgajiem piešķirt atbrīvojumu no vīzas prasības.

2. Komisija informē Eiropas Parlamentu un Padomi, ja pēc attiecīgo datu, ziņojumu un statistikas, tostarp jebkuras attiecīgās Savienības iestādes, struktūras, biroja vai aģentūras sniegto datu, ziņojumu un statistikas analīzes, Komisijai ir konkrēta un ticama informācija par to, ka pastāv kāds no apstākļiem, kas atbilst 8.a panta 1. punktā minētajiem apturēšanas pamatojumiem. Pēc tam Komisija veic vajadzīgos pasākumus saskaņā ar 8.e un 8.f pantu.

8.d pants

1. Komisija ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par uzraudzību, kas veikta, ievērojot 8.c panta 1. punktu, saistībā ar II pielikumā uzskaitītām trešām valstīm pēc tam, kad ir sekmīgi noslēgts dialogs ar Savienību par vīzu režīma liberalizāciju. Minēta ziņošana notiek vismaz reizi gadā un septiņus gadus no dienas, kad stājas spēkā tiesību akts, ar ko attiecīgās trešās valsts valstspiederīgos atbrīvo no vīzas prasības. Pēc minētā termiņa beigām Komisija ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par uzraudzību tad, kad vien tā to uzskata par vajadzīgu, vai pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes pieprasījuma. Šādos ziņojumos galveno uzmanību pievērš trešām valstīm, kuras Komisija, pamatojoties uz konkrētu un ticamu informāciju, uzskata par tādām, kas vairs neatbilst konkrētām prasībām, kuru pamatā ir 1. pants un kuras tika izmantotas, lai novērtētu, cik atbilstīgi ir piešķirt to valstspiederīgajiem atbrīvojumu no vīzas prasības.

2. Papildus šā panta 1. punktā paredzētajiem ziņošanas pienākumiem, kad vien Komisija to uzskata par vajadzīgu vai pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes pieprasījuma, tā ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par uzraudzību, kas, ievērojot 8.c panta 1. punktu, veikta attiecībā uz citām II pielikumā uzskaitītām trešām valstīm.

8.e pants

1. Komisija pieņem īstenošanas aktu, ar ko uz 12 mēnešu laikposmu aptur atbrīvojumu no vīzas prasības trešās valsts valstspiederīgajiem, ja:

a) tā, pamatojoties uz pārbaudi, ko tā veikusi, ievērojot 8.b panta 5. punktu, vai tās analīzi, kā minēts 8.c panta 2. punktā, ir pieņēmusi lēmumu, ka šāda rīcība ir nepieciešama; vai

b) vienkāršs dalībvalstu vairākums ir paziņojis Komisijai par to, ka pastāv apstākļi, kas atbilst 8.a panta 1. punkta a), b), c), d), e), f) vai i) apakšpunktā minētajiem apturēšanas pamatojumiem.

2. Pieņemot 1. punkta a) apakšpunktā minēto lēmumu, Komisija:

a) cieši sadarbojas ar attiecīgo trešo valsti, lai rastu alternatīvus ilgtermiņa risinājumus attiecībā uz konkrēto apstākli vai apstākļiem, kas atbilst8.a panta 1. punktā izklāstītajiem apturēšanas pamatojumiem;

b) ņem vērā politisko kontekstu, attiecīgos ekonomiskos jautājumus un sekas, ko atbrīvojuma no vīzas prasības apturēšana radītu Savienības un dalībvalstu vispārējām ārējām attiecībām ar attiecīgo trešo valsti; un

c) ņem vērā atbrīvojuma no vīzas prasības apturēšanas ietekmi uz pilsonisko sabiedrību attiecīgajā trešā valstī, jo īpaši, ja cilvēktiesību situācija minētajā trešā valstī ir pasliktinājusies.

3. Apturēšanu, kas paredzēta īstenošanas aktā, kurš pieņemts saskaņā ar šā panta 1. punktu, piemēro konkrētām attiecīgās trešās valsts valstspiederīgo kategorijām, atsaucoties uz attiecīgajiem ceļošanas dokumentu veidiem un – vajadzības gadījumā – uz papildu kritērijiem. Lemjot par to, kurām kategorijām apturēšana ir piemērojama, Komisija, pamatojoties uz pieejamo informāciju, iekļauj kategorijas, kas ir pietiekami plašas, lai efektīvi palīdzētu labot apstākļus, kuru dēļ apturēšana ir notikusi, vienlaikus ievērojot proporcionalitātes un nediskriminācijas principu saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 21. pantu. Īstenošanas aktos, kas pieņemti saskaņā ar šā panta 1. punktu, nosaka datumu, kurā stājas spēkā atbrīvojuma no vīzu prasības apturēšana.

4. Komisija šā panta 1. punktā minētā īstenošanas akta projektu iesniedz 11. panta 1. punktā minētajai komitejai:

a) viena mēneša laikā pēc tam, kad:

i) ir saņemts dalībvalsts paziņojums, ievērojot 8.b panta 1. punktu;

ii) Eiropas Parlaments un Padome ir informēti par tās analīzi, kā minēts 8.c panta 2. punktā; vai

iii) no vienkārša dalībvalstu vairākuma ir saņemts paziņojums par to, ka pastāv apstākļi, kas atbilst 8.a panta 1. punkta a), b), c), d), e), f) vai i) apakšpunktā izklāstītajiem pamatojumiem.

b) divu mēnešu laikā pēc tam, kad saņemts dalībvalsts paziņojums, ievērojot 8.b panta 2. punktu.

Šā panta 1. punktā minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 11. panta 2. punktā.

5. Atkāpjoties no šā panta 1. līdz 4. punkta, 8.b panta un 8.c panta 2. punkta, ja to pamato lietas steidzamība, Komisija, ja tās rīcībā ir konkrēta un ticama informācija par to, ka pastāv kāds no apstākļiem, kas atbilst 8.a panta 1. punktā izklāstītajiem apturēšanas pamatojumiem, un tā nolemj, ka ir vajadzīga ātra rīcība, pieņem īstenošanas aktu, ar ko uz 12 mēnešiem uz laiku aptur atbrīvojumu no vīzas prasības attiecībā uz visām vai dažām attiecīgās trešās valsts valstspiederīgo kategorijām. Šādos īstenošanas aktos nosaka datumu, kurā stājas spēkā atbrīvojuma no vīzu prasības apturēšana.

Šā punkta pirmajā daļā minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 11. panta 2. punktā. Regulas 11. panta 1. punktā paredzētās komitejas priekšsēdētājs apsver iespēju saīsināt Regulas (ES) Nr. 182/2011 3. panta 3. punkta otrajā daļā minēto komitejas sanāksmes sasaukšanas termiņu un izmantot minētās regulas 3. panta 5. punktā minēto rakstisko procedūru.

6. Neskarot 6. pantu, apturēšanas laikā trešās valsts valstspiederīgo kategorijām, uz kurām attiecas īstenošanas akts, kas pieņemts saskaņā ar šā panta 1. vai 5. punktu, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzai.

7. Ja Komisija saskaņā ar šā panta 1. vai 5. punktu ir pieņēmusi īstenošanas aktu, pamatojoties uz 8.a panta 1. punkta g) apakšpunktā izklāstīto apturēšanas pamatojumu attiecībā uz neatbilstību konkrētām prasībām ārējo attiecību vai pamattiesību jomā vai pamatojoties uz 8.a panta 1. punkta h) apakšpunktā izklāstīto pamatojumu, uz laiku apturot atbrīvojumu no vīzas prasības trešās valsts valstspiederīgajiem, kuriem ir diplomātiskās pases, dienesta/oficiālās pases vai speciālās pases, dalībvalstis neparedz jaunus izņēmumus no vīzas prasības, ievērojot 6. panta 1. punkta a) apakšpunktu. Dalībvalstis, kurām ir divpusēji nolīgumi ar attiecīgo trešo valsti, veic vajadzīgos pasākumus, lai nepiemērotu izņēmumus, kas pieņemti, ievērojot 6. panta 1. punkta a) apakšpunktu.

8. Neskarot šā panta 7. punktu, dalībvalsts, kura, ievērojot 6. pantu, veic pasākumus, ar kuriem paredz jaunus izņēmumus no vīzas prasības tādas trešās valsts valstspiederīgo kategorijai, uz kuru attiecas īstenošanas akts, kas pieņemts saskaņā ar šā panta 1. vai 5. punktu, par minētajiem pasākumiem paziņo saskaņā ar 12. pantu.

9. Apturēšanas laikposmā Komisija izveido ciešāku dialogu ar attiecīgo trešo valsti, lai labotu attiecīgos apstākļus. Komisija informē Eiropas Parlamentu un Padomi par dialoga gaitu un rezultātiem, kā arī par apturēšanas efektivitāti.

10. Ja apstākļi, kuru dēļ atbrīvojums no vīzas prasības uz laiku tika apturēts, ir laboti pirms saskaņā ar šā panta 1. vai 5. punktu pieņemtā īstenošanas akta piemērošanas termiņa beigām, Komisija pieņem īstenošanas aktu, lai atceltu pagaidu apturēšanu saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 11. panta 2. punktā.

8.f pants

1. Ja attiecībā uz trešo valsti, uz kuras valstspiederīgajiem attiecas saskaņā ar 8.e panta 1. vai 5. punktu pieņemts īstenošanas akts, joprojām pastāv apstākļi, kas atbilst 8.a panta 1. punktā izklāstītajiem attiecīgajiem apturēšanas pamatojumiem, Komisija vēlākais divus mēnešus pirms īstenošanas aktā paredzētā 12 mēnešu apturēšanas laikposma beigām pieņem deleģēto aktu saskaņā ar 10. pantu, lai grozītu II pielikumu, uz laiku apturot tā piemērošanu visiem minētās trešās valsts valstspiederīgajiem uz 24 mēnešiem.

2. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, ja 8.e panta 1. vai 5. punktā minētais īstenošanas akts, kas attiecas uz attiecīgajiem trešās valsts valstspiederīgajiem, tika pieņemts, pamatojoties uz 8.a panta 1. punkta g) apakšpunktā izklāstīto pamatojumu attiecībā uz neatbilstību konkrētām prasībām ārējo attiecību vai pamattiesību jomā vai pamatojoties uz 8.a panta 1. punkta h) apakšpunktā izklāstīto pamatojumu, Komisijas ar īstenošanas aktu, kā minēts šā panta 1. punktā, var uz laiku apturēt II pielikuma piemērošanu uz 24 mēnešiem konkrētām minētās trešās valsts valstspiederīgo kategorijām, kas izraudzītas saskaņā ar 8.e panta 3. punktā noteiktajiem principiem.

3. Šā panta 1. punktā minēto grozījumu izdara, pie attiecīgās trešās valsts nosaukuma iekļaujot zemsvītras piezīmi, kurā norāda, ka atbrīvojums no vīzas prasības attiecībā uz šo trešo valsti ir apturēts, un precizē apturēšanas laikposmu, un attiecīgā gadījumā norāda minētās trešās valsts valstspiederīgo kategorijas, kuras izraudzītas un uz kurām attiecas apturēšana. Deleģētais akts stājas spēkā no 8.e panta 1. vai 5. punktā minētā attiecīgā īstenošanas akta piemērošanas laikposma beigām.

Šīs regulas 8.e panta 7. punktu piemēro *mutatis mutandis*.

4. Neskarot 6. pantu un šā panta 3. punkta otro daļu, trešās valsts valstspiederīgajiem, uz kuriem attiecas deleģētais akts, kas pieņemts saskaņā ar šā panta 1. punktu, apturēšanas laikposmā, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzai.

5. Neskarot 8.e panta 7. punktu, dalībvalsts, kura, ievērojot 6. pantu, veic pasākumus, ar kuriem paredz jaunus izņēmumus no vīzas prasības tādas trešās valsts valstspiederīgo kategorijai, uz kuru attiecas deleģētais akts, kas pieņemts saskaņā ar šā panta 1. punktu, par minētajiem pasākumiem paziņo saskaņā ar 12. pantu.

6. Pirms saskaņā ar 1. punktu pieņemta deleģētā akta piemērošanas laikposma beigām Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par atbrīvojuma no vīzas prasības apturēšanas pagaidu piemērošanu, par dialogu starp Komisiju un attiecīgo trešo valsti un par pasākumiem, kas veikti, lai novērstu apstākļus, kuru dēļ uz laiku apturēts atbrīvojums no vīzas prasības.

Pirmajā daļā minētajiem ziņojumiem var pievienot leģislatīvā akta priekšlikumu, lai grozītu šo regulu ar mērķi atsauci uz attiecīgo trešo valsti pārcelt no II pielikuma uz I pielikumu. Tādā gadījumā Komisija pieņem deleģēto aktu saskaņā ar 10. pantu, lai grozītu II pielikumu nolūkā pagarināt atbrīvojuma no vīzas prasības apturēšanas laikposmu, kas noteikts ar deleģēto aktu, kurš pieņemts saskaņā ar šā panta 1. punktu, līdz brīdim, kad stājas spēkā grozījums, ar kuru atsauce uz attiecīgo trešo valsti tiek pārcelta uz I pielikumu. Minētais pagarinājums nepārsniedz 24 mēnešu laikposmu. Attiecīgi groza zemsvītras piezīmi, kas pievienota atsaucei.

Ja, pamatojoties uz to, ka joprojām pastāv apstākļi, kas atbilst 8.a panta 1. punkta g) apakšpunktā izklāstītajiem apturēšanas pamatojumiem attiecībā uz neatbilstību konkrētām prasībām par ārējām attiecībām vai pamattiesībām, vai apstākļiem, kas atbilst 8.a panta 1. punkta h) apakšpunktā izklāstītajiem apturēšanas pamatojumiem, deleģētais akts, kas pieņemts, ievērojot šā panta 1. punktu, tika piemērots, ievērojot šā panta 2. punktu, trešās valsts valstspiederīgajiem, kuriem ir diplomātiskās pases, dienesta/oficiālās pases vai speciālās pases, Komisija ziņojumā, kas saistīts ar minēto deleģēto aktu, var norādīt, ka ir jāpieņem vēl viens deleģētais akts, lai apturēšanas laikposmu pagarinātu vēl par 24 mēnešiem. Tādā gadījumā šā punkta pirmo un otro daļu piemēro *mutatis mutandis*.

7. Ja apstākļi, kuru dēļ atbrīvojums no vīzas prasības uz laiku tika apturēts, ir laboti pirms saskaņā ar šā panta 1. vai 5. punktu pieņemta deleģētā akta piemērošanas laikposma beigām, Komisija pieņem deleģēto aktu saskaņā ar 10. pantu, lai grozītu II pielikumu nolūkā atcelt pagaidu apturēšanu.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1896 (2019. gada 13. novembris) par Eiropas Robežu un krasta apsardzi un ar ko atceļ Regulas (ES) Nr. 1052/2013 un (ES) 2016/1624 (OV L 295, 14.11.2019., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1896/oj).

(**) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/2303 (2021. gada 15. decembris) par Eiropas Savienības Patvēruma aģentūru un ar ko atceļ Regulu (ES) Nr. 439/2010 (OV L 468, 30.12.2021., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2303/oj).

(***) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/794 (2016. gada 11. maijs) par Eiropas Savienības Aģentūru tiesībaizsardzības sadarbībai (Eiropolu) un ar kuru aizstāj un atceļ Padomes Lēmumus 2009/371/TI, 2009/934/TI, 2009/935/TI, 2009/936/TI un 2009/968/TI (OV L 135, 24.5.2016., 53. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/794/oj).";

3) regulas 10. pantu groza šādi:

a) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

"3. Pilnvaras pieņemt 8.f pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2017. gada 28. marta. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.";

b) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

"4. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 7. panta f) punktā un 8.f pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā minēto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.";

c) panta 8. punktu aizstāj ar šādu:

"8. Saskaņā ar 8.f pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus."

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Līgumiem.

Strasbūrā, 2025. gada 26. novembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –	*Padomes vārdā –*
priekšsēdētāja	*priekšsēdētāja*
R. METSOLA	M. BJERRE